

РЕШЕНИЕ

№ 7726

гр. София, 15.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8973** по описа за **2022** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно - процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано по касационна жалба на началник сектор към Столична дирекция на вътрешните работи (ЗДВР) – отдел Пътна полиция, чрез юрк. Д., срещу Решение № 2882 от 28.07.2022 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 100-ен състав, по НАХД № 96/2022 г., с което е отменено наказателно постановление (НП) № 21-4332-026105 от 17.12.2021 г., издадено от началник сектор СДВР-ОПП, с което на основание чл. 183, ал. 6, вр. чл. 183, ал. 5, т. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) на П. В. П. е наложена глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за 1 месец за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП.

В жалбата са изложени доводи за отмяна на постановеното съдебно решение като неправилно, поради нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Касаторът счита, че е описано точно извършеното нарушение и цифровата квалификация отговаря изцяло на фактическата обстановка. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание, редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

Ответникът – П. В. П., се явява лично и оспорва жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура-прокурор Д., изразява становище

за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Районният съд е установил от фактическа страна, че на 05.12.2021 г., около 09:40 часа, П. В. П. управлявал лек автомобил марка „Ф.“, модел „Поло“ с рег. [рег.номер на МПС] като се движел в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]. На кръстовището на [улица]и бул. „Царица Й., навлязъл и преминал на червен сигнал на светофарната уредба. Това действие било забелязано от св. Б. М.– полицейски служител при ОПП – СДВР.

Срещу жалбоподателя П. бил съставен АУАН № 041927 от 05.12.2021 г. за извършено нарушение на чл. 6, т. 1, пред. 2 от ЗДвП, а въз основа на него и обжалваното НП.

За да постанови този правен резултат, СРС е приел, че при издаване на НП са допуснати съществени нарушения, водещи до неговата отмяна. Счита, че нормата на чл. 6, т. 1 от ЗДвП е бланкетна, доколкото не сочи при конкретен светлинен сигнал, какви са задълженията на водачите и като не е посочил конкретната норма, въвеждаща задължение за водачите на ППС да не преминават на червен сигнал на светофарната уредба. Предвид това е изваден извод, че АНО не е изпълнил задължението си да посочи точната правна норма, която е била нарушена, в нарушение на чл. 57, т. 6 от ЗАНН.

Решението е неправилно.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка настоящият касационен състав съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

АУАН и НП са издадени в съответствие на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН и съдържат всички изискуеми реквизити: посочени са фактическите обстоятелства, при които е извършено нарушението, отразено е кои нормативни правила са нарушени, поради доводите на СРС в тази насока са неправилни. Както в АУАН, така и в наказателното постановление се съдържа достатъчно конкретно и точно описание на нарушението и въз основа на него ясно се очертават пределите на административното обвинение относно деянието, за което касаторът е привлечен към отговорност, обстоятелствата, при които то е осъществено и законовите разпоредби, които са били нарушени.

Разпоредбата на чл. 6, т. 1 ЗДвП гласи, че „Участниците в движението съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка“. Всяко несъобразяване със светлинните сигнали, вкл. и тези с червен цвят, съставлява нарушение на закона. С оглед изложеното съдът намира, че дадената от административнонаказващия орган квалификация на нарушението е правилна. Цитираната и посочена в АУАН и в наказателното постановление материалноправна норма е с описателна диспозиция,

която инкорпорира задължение за съобразяване със светлинните сигнали. В случая това задължение не е изпълнено от водача на МПС, като в описателната част на НП е записано, че лицето е преминало на червен светофар. С оглед на това, с позоваването от страна на актосъставителя и наказващия орган на посочената административно наказателна разпоредба изискванията на чл. 42, т. 5 и чл. 57, т. 6 от ЗАНН са напълно удовлетворени.

Не се установява твърдяното от СРС нарушение, водещо до отмяна на наказателното постановление, като не е посочена конкретна норма от ППЗДвП. Съгласно чл. 31, ал. 7, т. 1 от ППЗДвП светлинен сигнал червена светлина на светофар означава "Преминаването е забранено". Водачите на пътни превозни средства не трябва да преминават "стоп-линията" или, ако няма такава, да преминават линията, на която е поставен светофарът. Когато светофарът е поставен в средата на кръстовището, водачите не трябва да навлизат в кръстовището. В санкционната норма на чл. 183, ал.5, т.1 от ЗДвП е предвидено административно наказание глоба в размер от 100 лв. за водач, който преминава при сигнал на светофара, който не разрешава преминаването. При повторност на нарушението на основание чл. 183, ал. 6 от ЗДвП се налага глоба в размер на 200 лева.

В НП изрично е записано, че наказанието се налага на основание чл. 183, ал. 6 от ЗДвП, във вр. с чл. 183, ал.5, т.1 ЗДвП, съобразно който се наказва водач на МПС, който повторно преминава при сигнал на светофара, който не разрешава преминаването.

Повторно нарушение по смисъла за пар. 33 от ЗДвП, представлява нарушение, извършено в едногодишен срок, а в случаите по чл. 174, ал.2- в двегодишен срок, от влизането в сила на наказателното постановление, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение, включително и когато първото наказание му е било наложено като нов водач. Фактът на повторност е бил записан и в АУАН и в НП. От приложената справка по делото (л. 6 по делото пред СРС) се установява, че на П. П. е извършил нарушение на чл. 6, т. 1, пр. 2 от ЗДвП, за което е санкциониран с НП № 21-4332-000864/01.02.2021 г., влязло в сила на 23.03.2021 г. Нарушението на чл. 6, т. 1 по настоящото дело е извършено на 05.12.2021 г. в едногодишния срок от предишното налагане на наказание от същия вид, поради което е налице повторност.

Касационната инстанция намира, че административно-наказващият орган правилно е квалифицирал нарушението и го е санкционирал законосъобразно съгласно посочената разпоредба, като се е съобразил и с разпоредбата на чл. 27 от ЗАНН и е наложил наказание в неговия абсолютен размер, съобразявайки обстоятелството, че законодателят не е предвидил минимум и максимум и не е предоставил на административно-наказващият орган възможност за преценка при определяне на размера, поради което е наложил посоченото наказание в законоустановения му, фиксиран размер.

По така изложените съображения решението на СРС се явява неправилно, поради което следва да се отмени, а НП да се потвърди.

С оглед изхода на делото и съобразно чл. 63д, ал. 3 ЗАНН, основателно е искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение. Размера на последното съдът определя на 80 лв. съобразно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, X касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 2882 от 28.07.2022 г. на Софийски районен съд (СРС),
Наказателно отделение (НО), 100-ен състав, по НАХД № 96/2022 г. и вместо него
ПОСТАНОВЯВА

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 21-4332-026105/17.12.2021 г.,
издадено от на началник сектор СДВР-ОПП, с което на основание чл. 183, ал. 6, вр.
чл. 183, ал. 5, т. 1 от Закона за движението по пътищата, на П. В. П. е наложена глоба
в размер на 200 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 месец, за
нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА П. В. П. от [населено място], [улица], ет. 3, ап. 3 да заплати на СДВР
сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.